

FECALÉ

Dintre toate examinările fizice pe care le-am învățat ca student, examinarea rectală a fost cea mai descurajantă. Văzusem înainte cum se face și, chiar dacă din punct de vedere tehnic părea simplă pentru un medic, respectiv doar ușor inconfortabil pentru pacient, m-a speriat gândul de a aborda subiectul cu un pacient, așa cum mi-a fost teamă și de actul în sine. Am făcut glume cu ceilalți colegi despre acest rit de inițiere, pe care niciunul dintre noi nu îl aștepta cu prea mare nerăbdare.

Știam că până la urmă trebuie să realizez acea examinare, doar că mi-a venit rândul mai rapid decât mă așteptam – s-a întâmplat pe când eram la spital, în timpul turei din cadrul practicii la secția de medicină internă, ca student în anul III la medicină. O femeie în vârstă venise cu o noapte înainte la urgențe, din cauza unor dureri de piept supărătoare, iar când analizele inițiale s-au dovedit cam neconcludente, nearătând dacă era vorba despre un atac de cord sau nu, a fost internată pe secția unde eram și eu, pentru unele investigații suplimentare. În timp ce citeam analizele primite în acea dimineață de la laborator, am observat că nivelul de hemoglobină scăzuse de la 10 la 8, indicând o anemie bruscă și severă, care necesita atenție imediată. Am transmis remarca mea rezistentei care îmi supraveghea în acea lună activitatea, iar ea a oftat – se

Capitolul 2

INIMA

Corpul uman este o peșteră adâncă și labirintică, plină de canale și de conducte, iar prin fiecare dintre acestea circulă diverse fluide. Catalogul vast de afecțiuni ale corpului pe care l-am studiat și l-am memorat cuantifică toate modurile în care poate fi întrerupt fluxul acestor fluide interne. Blocajele în circuitul urinei duc la cedarea rinichilor și la infecția tractului urinar; blocarea drenajului urechii medii duce la infecția urechii, iar același lucru se întâmplă cu sinusurile congestionate; producerea necontrolată de mucus duce la pneumonie, în timp ce formațiunile calcaroase formate în vezica biliară, în rinichi și în glandele salivare obstrucționează fluxul fluidelor respective, provocând dureri surde; apendicita, diverticulita, abcesul și constipația – toate rezultă direct dintr-o astupare care împiedică scurgerea unui fluid care trece prin vasele corpului.

Necesitatea fluxului seamănă cu un principiu al medicinei tradiționale chineze, unde o oprire a fluxului de „chi” este văzută ca fiind cauza majorității bolilor. Dar eu am învățat că medicina occidentală are același principiu general: sănătatea umană depinde de mișcarea liniștită, continuă a fluidelor corpului, iar sarcina unui medic în tratarea unei boli este de a rezolva blocajele și de a permite fluidelor să-și continue circuitul normal. Cu alte cuvinte,

GÂTUL

În facultate, când am început să studiez anatomia, mai ales o parte a corpului mi s-a părut concepută stupid: gâtul. Gâturile noastre sunt locul în care hrana înghițită și aerul inhalat sunt direcționate pe căile lor specifice – esofag și trahee –, după ce intră în corp prin aceeași gură. Capătul din gât al esofagului se găsește imediat în spatele traheii prin care inhalăm aer, ca două paie cu capetele deschise, lipite unul de altul, și doar câțiva milimetri de țesut care le separă. Diagramele din manualele din facultate au evidențiat detaliile gâtului sau faringelui, o intersecție foarte importantă, în care, cu fiecare înghițitură, mâncarea și băuturile sunt direcționate direct spre intrarea în trahee, ajungând aproape de locul în care alunecă în aceasta. O mică ezitare poate provoca înecarea, sufocarea și moartea.

Construcția plină de riscuri a gâtului era în contrast puternic cu designul strălucit al altor părți ale corpului despre care învățasem. Mâna și antebrațul, de exemplu, beneficiază de o arhitectură foarte versatilă a oaselor, mușchilor și tendoanelor, oferind o capacitate uimitoare de a folosi diverse scule sau de a cânta piese de jazz la pian. Cu la fel de multă eleganță, sincronizarea perfectă dintre inimă și plămâni livrează oxigen până și celor mai îndepărtate zone ale corpului. Mecanismele anatomice păreau să fie

Cuprins

<i>Introducere</i>	9
Capitolul 1. GÂTUL.....	19
Capitolul 2. INIMA.....	34
Capitolul 3. FECALE.....	56
Capitolul 4. ORGANELE GENITALE	81
Capitolul 5. FICATUL.....	96
Capitolul 6. GLANDA PINEALĂ.....	113
Capitolul 7. CREIERUL	131
Capitolul 8. PIELEA.....	153
Capitolul 9. URINA	177
Capitolul 10. GRĂSIMEA.....	192
Capitolul 11. PLĂMÂNII.....	215
Capitolul 12. OCHII.....	233
Capitolul 13. MUCUSUL	250
Capitolul 14. DEGETELE DE LA MÂINI ȘI DE LA PICIOARE	267
Capitolul 15. SÂNGELE	285
<i>Muțumiri</i>	301
<i>Bibliografie</i>	305
<i>Despre autor</i>	310